

Als stenen zouden kunnen praten...

Schriftlezing(en): Jozua 4 Tekst: Jozua 4:20-24 Zingen: Ps. 100:1 en 4, Ps. 78:3, {BDHD Ps. 87:4,134:3,105:5}, Ps.77:9 en 11, Ps.118:7 en 8, Ps. 22:16

Hoofdpunten van de preek

Jozua moet bij de Jordaan van 12 stenen een veelbetekenend monument maken.

1 Tekenen (Jozua 4:20)

De 12 stenen komen uit de Jordaan (vóór elke familie 1 steen) en vertellen dat de HEERE alle stammen door de Jordaan heeft geleid. Wat een grens was, maakte Hij tot poort.

Jozua moet de stenen oprichten tot een eeuwig gedenkteken onder het volk (4:6 en 7): hier heeft iets plaatsgevonden dat altijd herdacht en nooit vergeten mag worden.

2 Vraag (Jozua 4:21)

Jozua moet een steenstapel oprichten, géén informatiebord plaatsen. De stenen willen vragen oproepen bij de generaties die de doortocht/intocht niet hebben meegemaakt.

De HEERE wil daarmee ervoor zorgen dat ouders spreken met hun kinderen. De feitelijke vraag die Hij oproept 'wat betekent deze dienst' heeft een persoonlijke spits 'voor u' (4:7).

3 Antwoord (Jozua 4:22-23)

Omdat stenen nu eenmaal niet kunnen praten, moeten wij dat doen. De HEERE schrijft zelfs voor wat er gezegd moet worden. Daarbij staat Zijn verbondsNaam centraal.

De HEERE heeft Zijn volk – achter de Ark! – door het droge laten oversteken. Wat een dodelijke grens was, is door Christus tot een poort naar het leven => de Heilige Doop.

4 Bedoeling (Jozua 4:24)

Dode stenen houden de herinnering altijd levend binnen én buiten Zijn volk. Met dit teken heeft de HEERE zelfs de volken op het oog. Iedereen moet weten van Zijn sterke hand...

Het verbondsvolk zelf wordt door de stenen herinnerd aan de eis van het verbond: om elke dag de HEERE hun God te vrezen. Daarom bracht Hij ze in het beloofde land.

